

[Tinning]

om man får at vide, at nu er man med, eller man bliver spurgt, om man vil være med.

Jeg mener også, det er vigtigt, at man hele tiden får oplysning om, hvad det er, der registreres.

Men jeg synes, det er godt, hvis vi er nået så langt, at skandalen om Metropolitprojektet kan give anledning til, at vi får præciseret, at inden for den type af undersøgelser må det være sådan, at de, der er med, skal give skriftligt samtykke. De skal hele tiden have at vide, hvad der faktisk står, og hvad der bliver registreret. De skal have adgang til at kræve sig selv slettet, udgå af undersøgelsen, og de skal have en garanti for, at når det hele er færdigt, så bliver det ikke arkiveret et eller andet sted, hvor det kunne gå hen og falde i forkerte hænder, men så bliver basisoplysningerne destrueret – selvfølgelig ikke forskningsresultaterne i tabelform o.lign., men basisoplysningerne.

Jeg er glad for, at det forslag vil indgå i ministerens foreløbige og fortsatte overvejelser – og det ved jeg selvfølgelig godt bare er en klassisk formulering igen – men vi er jo også repræsenteret i retsudvalget, så dér kan vi forfølge sagen, og det er jeg sikker på vi vil gøre.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 694

16) Til *justitsministeren* af:

Tinning (VS):

»Vil ministeren tage skridt til at ændre reglerne for private forskningsprojekter, sådan at de bliver omfattet af de regler, der i dag gælder for offentlige forskningsprojekter?«

Skriftlig begrundelse

Ved indførelsen af registerlovene pr. 1. januar 1979 fik den private forskning en særstilling. Offentlige myndigheders brug af EDB-registre til forskning er omfattet af loven om offentlige myndigheders registre – men loven om private registre omfatter ikke registrering, der alene finder sted i videnskabeligt eller statistisk øjemed. Private kan altså lave opinionsundersøgelser og anden interviewbaseret forskning uden nogen indblanding fra offentlige myndigheder – og da

den forskning, der foregår på universiteterne, betragtes som privat forskning, er der tale om en vidtgående undtagelse fra bestemmelserne om registersikkerhed.

Det er baggrunden for, at den danske del af Metropolitundersøgelsen har kunnet forløbe så skandaløst – og det er baggrunden for, at en del af undersøgelsesresultaterne har kunnet bruges af Oliebranchens Fællesråd til at påstå, at malere er dummere end andre.

Tinning (VS):

Jeg forstod på ministerens bemærkninger for et stykke tid siden, at der kan være grund til, at jeg forklarer det lidt mere omhyggeligt.

Sagen er jo, at man i dag opererer med en underlig praksis hvad angår forskning, sådan at hvis man laver én type undersøgelse på et eller andet sektorforskningsinstitut, det kan være socialforskningsinstituttet eller statens byggeforskningsinstitut, så er man underlagt nogle ret stramme bestemmelser. Laver man præcis den samme undersøgelse på et universitet, så er man ikke underlagt disse bestemmelser, og det er, fordi loven om private registre i § 2, stk. 2, undtager registrering, der foretages i videnskabeligt øjemed.

Det, jeg simpelt hen gerne vil have ordnet, er, at vi laver det om, sådan at forskningen på universiteterne underlægges præcis de samme rimeligt stramme bestemmelser, som gælder i dag for undersøgelser, der foretages andre steder, altså f.eks. på statens forskningsinstitutioner rundt omkring.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

I den redegørelse om registerlovgivningen, som jeg afgav den 12. december 1984 til Folketinget, pegede jeg bl.a. på problemerne i forbindelse med de private forsknings- og statistikregistre.

Folketinget har ønsket at få lejlighed til at drøfte registerlovgivningen på en konference. Den konference har jeg søgt afholdt to gange, men som bekendt er den blevet aflyst begge gange. Da vi sidst havde sagen til drøftelse her i Folketinget, var man enige om, at det ville være rigtigt, hvis vi fik lejlighed til, inden vi tog stilling til en kommende ændret lovgivning, at få gennemført denne konference, og derfor skal jeg ikke i dag foregribe, hvad vi får ud af den.